

Diaques

Ds, 4/09/2010 per Josep Roca

[Des de l'Amazònia occidental](#)

L'últim diumenge d'agost hem tingut l'ordenació dels tres primers Diaques del nostre bisbat. Després de quatre anys de preparació, sis candidats arriben a l'ordenació. Els altres tres la rebran el mes de novembre.

Recordar una mica la biografia de cada un d'ells ajuda a entendre el tipus d'Església que tenim en aquesta i tantes altres regions del Brasil. Cap d'ells no ha nascut al lloc on viu. Tots han vingut de lluny, arribant a la regió amazònica després de diverses emigracions, sempre buscant una vida digna i condicions favorables per poder-se establir, tirar la família endavant i tenir el mínim necessari per poder viure amb dignitat. Més d'un dels que han rebut l'ordenació o la rebran ha passat temporades amb molta precarietat econòmica, fins i tot arribant a passar gana. Coneixen profundament el patiment, els anhels i les esperances del poble al quan volen servir.

Tots ells han trobat aquí, a la regió amazònica, una certa estabilitat personal, familiar i econòmica, participant activament en la construcció d'aquestes regions de nova colonització. Vénen de la vida i l'experiència de les comunitats de base. Alguns fins i tot han estat els fundadors de la comunitat de la qual participen. I, el que és important, ja tenen un cert bagatge de treball pastoral perquè tots ja tenien de fa temps alguna responsabilitat al si de la comunitat cristiana, com a Ministres de la Paraula, de l'Eucaristia, o com a responsables d'algun tipus de pastoral.

Comú a tot el grup és també el fet que el seu nivell acadèmic no és el que la Conferència Episcopal considera idoni per a l'accés al diaconat, però això no ha estat impediment per poder portar el projecte endavant. Com tampoc no ho ha estat el fet de no poder participar de cap escola o centre d'estudis "oficial" per a la formació de diaques o per a obtenir un títol de teologia: les distàncies i altres dificultats ens han obligat a fer una preparació que en podríem dir més "casolana" i comptant només amb la gent de la nostra regió. Els sis candidats pertanyen a les quatre parròquies que formen la nostra regió episcopal; així i tot, cada cap de setmana que teníem trobada de formació, alguns d'ells havien de fer prop de dos-cents quilòmetres per unes carreteres que no sempre són transitables.

Les comunitats cristianes els han acollit i els acullen molt bé. Valoren moltíssim la seva presència enmig de les altres famílies, les celebracions que presideixen i, especialment, es van convertint de mica en mica -fins i tot abans de l'ordenació- en punts de referència en els llocs on viuen i on normalment el capellà només hi pot anar de tant en tant.

Juntament amb la promoció de vocacions sacerdotals, l'ordenació del primer grupet de diaques, i dels altres que també s'estan formant, és un pas important per a la constitució del clergat local del bisbat de Guajarà-Mirim que, de mica en mica i ara amb l'ajuda dels sis diaques, ha arribat a la dotzena de persones. Encara hi ha molt per fer i, després d'aquesta experiència inicial, ara els responsables del bisbat han de veure la millor manera d'organitzar la selecció i preparació de nous candidats.